

Tata Steel reactie invoedingstarief.

De nettarieven voor de industrie in Nederland zijn op dit moment aanzienlijk hoger dan in omliggende landen. Dit vormt een groot probleem voor de concurrentiepositie van de Nederlandse industrie. Alle oplossingen die deze lasten kunnen verlagen, verdienen het om serieus overwogen te worden. Het is daarom goed dat er breed is gekeken naar een invoedingstarief.

Vanuit het oogpunt van kostenreflectiviteit ligt het voor de hand om alle gebruikers te laten bijdragen aan de kosten van elektriciteitsinfrastructuur. Aangezien ook invoeders bijdragen aan kosten van elektriciteitsinfrastructuur, is een invoedingstarief dus ook een logisch gevolg. In tegenstelling tot het verleden is er nl. niet langer sprake van een systeem waarin invoeding de vraag volgt. De enorme investeringen van netbeheerders ten behoeve van de energietransitie is voor een groot gedeelte noodzakelijk om decentrale en intermitterende invoeding te faciliteren.

Maar bij invoering van een invoedingstarief moeten goed de voor- en nadelen op het hele systeem geanalyseerd worden, bijvoorbeeld de totale elektriciteitskosten voor afnemers. Het heeft weinig zin als de transporttarieven dalen, als tegelijkertijd de elektriciteitsprijs onevenredig stijgt. Een beperkt invoedingstarief met een cap kan een grote marktverstoring voorkomen. Het invoedingstarief moet voldoende hoog zijn zodat invoeders gaan optimaliseren maar laag genoeg zodat het niet of nauwelijks impact heeft op de prijs en de leveringen (mn renewables). Voordat de ACM een eventuele cap loslaat moet er eerst een diepgaand onderzoek naar de impact op de elektriciteitsprijzen en investeringsbereidheid van de elektriciteitssector komen.

In randnummer 20 van het consultatiedocument schrijft de ACM terecht dat de effecten van een invoedingstarief getoetst moeten worden op evenredigheid en proportionaliteit. In de beantwoording van de vragen uit het consultatiedocument gaat Tata Steel er vanuit dat dit onderzoek gedaan is en het resultaat positief is.

Daarnaast moet onderzocht worden welke impact een invoedingstarief heeft op de leveringszekerheid en de uitbouw van Wind op Zee. Voor elektriciteitsproducenten met regelbaar vermogen en dalende draaiuren zou de kans kunnen bestaan dat door invoering van een invoedingstarief deze capaciteit eerder uit bedrijf wordt genomen, dit zou de leveringszekerheid onder druk zetten met hogere prijzen tot gevolg. Voor betaalbare hernieuwbare energie is het belangrijk dat er geen rem komt op investeringen in hernieuwbare opwek. In randnummer 19 geeft de ACM daarbij als voorbeeld dat een invoedingstarief “consequenties kan hebben voor elektriciteitsprijzen, de concurrentiepositie van Nederlandse elektriciteitsproducten in Europa, de economische levensvatbaarheid van regelbare productiecapaciteit en het investeringsklimaat voor duurzame opwek in Nederland.” Het is noodzakelijk dat de concurrentiepositie van Nederlandse elektriciteitsafnemers hier expliciet aan wordt toegevoegd, met name de elektriciteitsafnemers die concurreren op een internationale markt.

Vraag 1. Kunt u zich vinden in bovenstaande onderverdeling van kostencategorieën met als doel het vormgeven van een invoedingstarief? Ziet u nog andere opties?

Indien de EU-grens gehanteerd dient te worden is het logisch deze onderverdeling te maken. Het zou echter ook logisch zijn om de totale kosten voor aanleg en instandhouding van infrastructuur en de totale kosten voor congestiemanagement te splitsen aangezien dit verschillende kostenposten zijn. Tata Steel zou dus graag een aparte categorie zien voor de kosten voor congestiemanagement die evenredig over alle gebruikers, dus zowel invoeders als afnemers, verdeeld worden.

Daarnaast is nog de vraag of de verdeling zo simpel gesteld kan worden. Netbeheerders maken namelijk ook kosten die niet direct in deze categorieën vallen. Denk aan kosten voor kantoorpanden, personeel en andere kosten die gemaakt worden voor de interne bedrijfsvoering. Tata Steel is van mening dat deze kosten een aparte categorie beslaan en niet onder de EU-grens zouden moeten vallen.

Vraag 2. De ACM stelt dat de kosten die invoeders veroorzaken voor infrastructuur en congestiemanagement voornamelijk samenhangen met de (piek)netcapaciteit en minder met het energieverbruik.

a. Kunt u zich in algemene zin vinden in de beschrijving van de kosten voor infrastructuur en congestiemanagement? Zo nee, kunt u uw antwoord toelichten?

Nee, de onduidelijkheid zit in de laatste zin van randnummer 24: "Dit zijn dus alle kosten van netbeheerders, behalve kosten voor ondersteunende diensten en netverliezen." Tata Steel is van mening dat ook kosten voor de interne bedrijfsvoering van netbeheerders niet onder de kosten voor infrastructuur en congestiemanagement vallen en dat deze proportioneel moeten zijn.

b. Deelt u het beeld van de ACM over hoe deze kosten samenhangen met het netgebruik van invoeders? Kunt u uw antwoord toelichten?

Tata Steel kan voor een deel meekomen. Uiteraard zijn de kosten afhankelijk van de (piek)netcapaciteit. Echter, invoeders veroorzaken ook kosten door de locatie die zij kiezen voor hun ondernemingen.

Vraag 3. De ACM veronderstelt dat de kosten voor ondersteunende diensten veroorzaakt door invoeders het meest samenhangen met het totaal aan ingevoede en afgenomen volumes aan elektriciteit.

a. Kunt u zich in algemene zin vinden in de beschrijving van de kosten voor de ondersteunende diensten? Zo nee, kunt u uw antwoord toelichten?

ja

b. Deelt u het beeld van de ACM over hoe deze kosten samenhangen met het netgebruik van invoeders? Kunt u uw antwoord toelichten?

Ja maar het is belangrijk op te merken dat de kosten voor ondersteunende diensten ook steeds sterker afhankelijk worden van de volatiliteit van hernieuwbare opwek en daarmee in steeds grotere mate ook veroorzaakt worden door invoeders. Netverliezen nemen toe als overgegaan wordt naar een decentraal CO₂-arm energiesysteem waardoor energie over een grotere afstand wordt getransporteerd. Als alleen de afnemers hieraan mee moeten betalen, is dit een onevenredige verdeling. Locatie-afhankelijke invoedings- en afnametarieven zouden een eerlijkere verdeling kunnen bewerkstelligen.

Vraag 4. De ACM stelt dat de kosten voor netverliezen door invoeders voornamelijk samenhangen met het totaal aan ingevoede en afgenomen volumes aan elektriciteit.

a. Kunt u zich in algemene zin vinden in de beschrijving van de kosten voor netverliezen? Zo nee, kunt u uw antwoord toelichten?

Ja, al zou het goed zijn als er een prikkel komt voor invoeders om dicht bij afnemers te zitten.

b. Deelt u het beeld van de ACM over hoe deze kosten samenhangen met het netgebruik van invoeders? Kunt u uw antwoord toelichten?

Deels, want ook hier speelt dat door de toename van wind op zee elektriciteit over een langere afstand getransporteerd moet worden. Locatie-afhankelijke invoedings- en afnametarieven zouden een eerlijkere verdeling van de werkelijke kosten bewerkstelligen.

Vraag 5. De ACM beschrijft in deze paragraaf drie mogelijke tariefdragers voor invoedingstarieven (kWh, kWcontract en kWmax) en hun mogelijke toepassing per kostencategorie.

a. Kunt u zich vinden in deze beschrijving van de verschillende tariefdragers en hun kenmerken? Zo nee, kunt u dit toelichten?

Ja.

b. Welke tariefdrager(s) acht u het meest wenselijk per kostencategorie en waarom?

Tata Steel Tata Steel is van mening dat de beste prikkel uitgaat van een combinatie tussen kW_{contract} en $kW_{\text{max(gewogen)}}$. De kW_{contract} reflecteert het feit dat een netbeheerder in de netplanning rekening moet houden en beschikbaar moet stellen met deze maximale capaciteit. De $kW_{\text{max(gewogen)}}$ reflecteert de piekcapaciteit welke daadwerkelijk gerealiseerd is.

Deze overweging geldt voor alle kostencategorieën. Een kWh-tariefdrager lijkt minder gewenst omdat dat min of meer een simpele opslag is voor veel invoeding. Een kWh-tariefdrager is eventueel slechts begrijpelijk voor specifieke kosten die direct samenhangen met verbruik (zoals netverliezen en ondersteunende diensten. Dit zou dan zowel voor invoeding als afname moeten gelden. Concreet moeten die specifieke kosten dan 50:50 verdeeld worden over invoeding en afname, want de totale volumes (invoeding en afname) zijn gelijk aan elkaar.

c. Ziet u nog andere relevante voor- of nadelen van de tariefdragers die in de afweging betrokken zouden moeten worden? Zo ja, welke?

Bij invoeders zou er altijd gekozen moeten worden voor tijds- en locatie locatie-afhankelijke tarieven, zeker voor de kWmax. Hier gaat de sterkste prikkel vanuit om de kosten voor infrastructuur (gebouwd om de piek te faciliteren) te beteugelen, stimuleert de vorming van co-locatie van opwek en afname en de vorming van energiehubs. Een ander voordeel van tijds- en locatieafhankelijke tarieven vanuit kostenreflectiviteit: invoeders kunnen zelf invloed uitoefenen op de hoogte van hun nettarieven door de locatie en set-up slim te kiezen en de invoeding op dure momenten (te hoog elektriciteitsaanbod) te beperken en op goedkope momenten te maximaliseren. Denk daarbij aan het toevoegen van een (flexibele) gebruiker of opslag

Vraag 6. De ACM is in deze paragraaf ingegaan op de mogelijkheid tot het opnemen van een vorm van tijdsdifferentiatie in het invoedingstarief.

a. Moet er volgens u een vorm van tijdsdifferentiatie opgenomen worden? Zo ja, hoe moet dit vormgegeven worden? Zo nee, waarom niet?

Ja. Zoals eerder beschreven is tijdsdifferentiatie cruciaal grip te houden op de kosten voor infrastructuur. Bij afname wordt op dit moment voor elk netvlak een aparte tijdsdifferentiatie uitgewerkt die de optimale prikkel geeft. Dit dient ook voor invoeding te gebeuren om zo de juiste prikkels op de juiste plaats te krijgen. De tweede optie heeft voor Tata Steel dus de voorkeur.

b. Ziet u nog andere opties voor tijdsdifferentiatie in het invoedingstarief?

Naast netvlak zouden ook verschillende locaties in het net een andere tijdsdifferentiatie kunnen hebben. Denk bijvoorbeeld aan locaties met veel bedrijfsmatige afname tegenover locaties met veel afname door consumenten of locaties waarbij invoeders en afnemers dicht bij elkaar gesitueerd zijn.

Vraag 7. Deelt u de opvatting van de ACM dat het (vooral nog) niet wenselijk is om locatiedifferentiatie op te nemen in het invoedingstarief? Kunt u uw antwoord toelichten?

Nee, je wilt ook voor het huidige net een kosten reflectief tarief in rekening brengen. Daarnaast wil je voor de toekomst ook stimuleren dat veranderingen in de fysieke situatie beperkt kunnen worden. Bijv. als een partij afname uit wil breiden, dat dan ook invoeding verhoogd wordt door bijv. een batterij voor de pieken te plaatsen. Duitsland geeft een korting op de netwerkkosten als opwek en afname binnen 6 km van elkaar zitten.

Vraag 8. De ACM spreekt op basis van haar analyse een voorlopige voorkeur uit voor een 50/50-verdeling van kosten tussen invoeders en afnemers in plaats van een verdeling op basis van netgebruik tussen invoeders en afnemers.

a. Kunt u zich vinden in de beschrijving van een 50/50 verdeling? Kunt u dit toelichten?

Ja. Een 50/50 verdeling klinkt logisch gezien ook het feit dat afname en invoeding altijd in balans dient te zijn. Dit lijkt hoog, maar aangezien voor grootste netwerkkosten-post “infrastructuur en congestie management” een Cap geldt van 0,50 EUR/MWh blijven de daadwerkelijke kosten waar deze 50/50 split op van toepassing zou zijn overzichtelijk. De 50/50 split is kostenreflectief want deze kosten worden veroorzaakt door zowel invoeders als afnemers. Een 50/50 split bovenop de cap van 0,5 EUR/MWh voor de post “infrastructuur en congestie management” en zal leiden tot een doelmatig (hoog genoeg) invoed-tarief. Er moet voorkomen worden dat het invoedingstarief leidt tot een heel grote verschuiving waardoor concurrentiepositie van de invoeders ernstig verslechterd zou worden waardoor er minder elektriciteit geëxporteerd wordt en de kosten van het totale systeem toe zouden nemen. Invoedingstarief zou voor een prikkel moeten zorgen aan de kant van invoeders om efficiënter netbeheer te bevorderen maar de kosten voor het totale systeem moeten wel zo laag mogelijk zijn.

b. Kunt u zich vinden in de beschrijving van de verdeling op basis van netgebruik? Kunt u dit toelichten?

Ja. De verdeling op basis van netgebruik en daarmee daadwerkelijke kostenveroorzaking is inderdaad het meest nauwkeurig.

c. Zie u nog andere opties voor de verdeling van deze kosten? Zo ja, welke?

Uiteraard zijn andere vaste verdelingen in percentages denkbaar.

d. Hoe zou de ACM volgens u de kosten moeten verdelen tussen afnemers en invoeders? Kunt u uw antwoord toelichten?

Tata Steel kan zich vinden in de overwegingen van de ACM dat stabiliteit, voorspelbaarheid en uitvoerbaarheid belangrijke factoren zijn in het vaststellen van de verdeling. 50/50 heeft daarom de voorkeur mits de totale systeemkosten zo laag mogelijk blijven.

Vraag 9. Deelt u de opvatting van de ACM dat de EU-grens ook op distributieniveau toegepast moet worden? Kunt u uw antwoord toelichten?

Bij Tata Steel komt de vraag op of de EU-grens in Verordening 838/2010 niet strijdig met de uitspraak van het Europees Hof van Justitie van 2 september 2021 dat het vaststellen van tarieven is voorbehouden aan de onafhankelijke nationale regulerende instantie van een lidstaat. Dit schreef de

ACM in elk geval zelf in een [nieuwsbericht](#) op 29 november 2021 in reactie op de uitspraak van het Europees Hof van Justitie. Heeft de ACM niet de exclusieve bevoegdheid om zelf deze tarieven te bepalen?

Indien de EU-grens wordt toegepast, dan zal dat er toe leiden dat de tarieven voor afnemers aanzienlijk hoger worden dan zonder de grens. Zou de redenering van de ACM zoals gebruikt in randnummer 55 (dat dit kostenverschil niet gerechtvaardigd is) hier dan ook niet toegepast moeten worden?

Wat Tata Steel betreft dient de EU-grens dan ook niet op distributieniveau toegepast te worden.

Vraag 10. De ACM is in het eerste deel van deze paragraaf ingegaan op de wenselijkheid van cascadering van de kosten die door een invoedingstarief gedekt worden.

a. Deelt u de opvatting van de ACM dat cascadering van deze kosten in enige vorm gewenst is? Kunt u uw antwoord toelichten?

Nee, het is onlogisch om cascadering voor het invoedingstarief toe te passen van een lager gelegen netvlak naar een hoger netvlak. Kosten van een lager netvlak zullen geen of nauwelijks invloed hebben op de hogere netvlakken. De investeringen in de hoge netvlakken worden vooral gedreven om invoedingscongestie te voorkomen door wind-op-zee aanlanding en het mogelijk te maken deze aanbodpieken landinwaarts te vervoeren. Investeringen op de lagere netvlakken worden vooral gedaan om afnamecongestie te verminderen.

b. Deelt u de opvatting van de ACM dat cascadering waarbij hoger gelegen netvlakken meebetalen aan lager gelegen netvlakken de beste optie is? Kunt u uw antwoord toelichten?

Nee, zie hierboven.

Vraag 11. De ACM is hierboven ingegaan op welke cascadering zij het meest passend acht per kostencategorie voor het vormgeven van een invoedingstarief.

a. Deelt u de opvatting van de ACM dat omgekeerde cascadering voor netverliezen de beste optie is? Zo nee, wat is volgens u de beste optie en waarom?

Nee, de invoeders voeden in omdat er een afname vraag is op een van de netvlakken. De verliezen die tijdens de leveringen over de netvlakken optreden zijn onlogisch om in rekening te brengen bij de invoeders. Het invoedingstarief moet er vooral op gericht zijn om ervoor te zorgen dat daar, waar invoeders handelingsperspectief hebben, de impact op de net investeringskosten te verlagen (denk aan samenwerken in een groep, verlagen kWmax van RES asset, bijv in combinatie met een batterij achter de meter). Al het andere leidt tot onnodige complexiteit omdat uiteindelijk de rekening toch bij de afnemers terecht komt.

b. Deelt u de opvatting van de ACM dat omgekeerde cascadering voor kosten onder de EUgrens de beste optie is? Zo nee, wat is volgens u de beste optie en waarom?

Nee, zie hierboven

c. Deelt u de opvatting van de ACM dat voor ondersteunende diensten een uniform tarief de beste optie is? Zo nee, wat is volgens u de beste optie en waarom?

Ja.

Vraag 12. De ACM spreekt in deze paragraaf haar voorkeur uit om het net op zee op dezelfde hoogte als het EHS-netvlak in de cascadering in te delen.

a. Deelt u de opvatting van de ACM dat het net op zee meegenomen moet worden in de cascadering? Zo nee, waarom niet?

Nee, volgens de Energiewet artikel 3.117 is het transport van invoeders Net op Zee niet tarief gereguleerd. Dan lijkt het ook niet mogelijk om kosten naar Net op zee vanuit Net op Land te cascaderen en in rekening te brengen bij de invoeders Net op Zee.

b. Deelt u de conclusie van de ACM dat indeling op de hoogte van het EHS-netvlak het meest passend is? Zo nee, op welke manier met het net op zee dan ingedeeld worden?

Nee, de wetgever stelt in de Energiewet specifiek dat het Net op Land en Net op Zee twee separate activiteiten zijn, die elk door een eigen TSO beheerd worden. Het voorstel om het Net op Zee als verlengde te zien van het EHS lijkt hier mee in tegenspraak.

Vraag 13. De ACM deelt in deze paragraaf haar opvatting over de wenselijkheid om kleinverbruikers op het laagspanningsnet uit te zonderen van het invoedingstarief.

a. Deelt u de opvatting van de ACM over deze uitzondering? Kunt u uw antwoord toelichten?

Nee. Een groot deel van de hernieuwbare elektriciteit is afkomstig van zon op dak bij kleinverbruikers. Op zonnige dagen is dit zelfs dermate omvangrijk dat deze elektriciteit zelfs naar hoger gelegen netvlakken getransporteerd wordt. Dit leidt tot kosten die betaald dienen te worden. Het uitsluiten van de groep die juist deze kosten veroorzaakt strookt niet met het principe van kostenreflectiviteit. De overweging die de ACM maakt dat het proces rondom tariefaanpassingen bij kleinverbruik niet doorkruist dient te worden door een invoedingstarief is een gelegenheidsargument en doet geen recht aan de situatie. Het kan een idee zijn om het invoedingstarief mee te nemen in de herziening van het capaciteitstarief en tot die herziening de kosten bij de afnemers op laagspanning te beleggen.

b. Bij welke partij(en) moeten de kosten voor invoeding door kleinverbruikers volgens u belegd worden? Ziet u nog andere mogelijkheden dan hierboven beschreven? Kunt u uw antwoord toelichten?

Tata Steel stelt voor het invoedingstarief mee te nemen in de herziening van het capaciteitstarief en dus de kosten neer te leggen bij de invoedende kleinverbruikers. Totdat de herziening voltooid is kunnen de kosten worden neergelegd bij de afnemende kleinverbruikers.

Vraag 14. De ACM spreekt in deze paragraaf haar voorlopige voorkeur uit om invoeders op het net op zee niet uit te zonderen van (een deel van) een invoedingstarief.

a. Zouden invoeders op het net op zee moeten worden uitgezonderd van (een deel van) een invoedingstarief? Zo ja, van welk deel en waarom? Zo nee, waarom niet?

Nee, invoeders op het net op zee voeden als elke andere invoeder in en er is daarom geen reden om ze uit te zonderen. Bij invoeders zou er altijd gekozen moeten worden voor tijdsafhankelijke en mogelijk ook locatie-afhankelijke tarieven om de juiste prikkel te geven die leidt tot het efficiëntste netgebruik en de laagste systeemkosten.

b. In het geval van een uitzondering; waar moeten de kosten van invoeders op het net op zee belegd worden? Kunt u uw antwoord toelichten?

n.v.t.

Vraag 15. Hoe moet het invoedingstarief voor bi-directionele netgebruikers worden vormgegeven?

Hetzelfde als voor elke andere invoeder. Bi-directionele netgebruikers belasten het net twee keer, wanneer ze afnemen en wanneer ze invoeden. Nu betalen ze enkel voor afname. Bij de introductie van een invoedingstarief gaan die kosten omlaag en komt dat deel bij invoeders terecht, waar zij ook deel van uitmaken. Als zij zouden worden uitgezonderd van het invoedingstarief krijgen zij wel de baten van afnemers maar dragen ze niet de lasten van de invoeders. Dat lijkt scheef. Het is immers niet zo dat er twee keer betaald wordt voor hetzelfde gebruik. Er wordt twee keer elektriciteit getransporteerd en daarmee wordt het net twee keer belast. Wel is denkbaar dat deze netgebruikers slechts één keer de kW_{contract} betalen. Bij bi-directionele invoeders zou er altijd gekozen moeten worden voor tijdsafhankelijke en mogelijk ook locatie-afhankelijke tarieven om de juiste prikkel te geven die leidt tot het efficiëntste netgebruik en de laagste systeemkosten.

Vraag 16. Zou de ACM een overgangperiode/ingroeipad moeten hanteren bij de invoering van het invoedingstarief? Zo ja, hoe zou dit ingroeipad er uit moeten zien? Welke termijnen zou de ACM bijvoorbeeld moeten hanteren? Zo nee, waarom niet?

Dat is afhankelijk van de hoogte van het invoedingstarief. Indien de EU-grens wordt gehanteerd lijkt dat niet nodig omdat het niet om enorme tarieven gaat. Bij grotere stappen moeten de totale systeemkosten goed inzichtelijk zijn gemaakt zodat het invoedingstarief bijdraagt aan verlagen van de totale systeemkosten en niet tot hogere systeemkosten. Het kan goed zijn om een overgangperiode van bijvoorbeeld 3-5 jaar te hanteren. Dat geeft ook de kans om het invoedingstarief voor invoedende kleinverbruikers vorm te geven.

Vraag 17. De ACM gaat in deze paragraaf in op een eventuele toepassing van een cap of bandbreedte voor de hoogte van het invoedingstarief.

a. Zou de ACM een dergelijke cap of bandbreedte toe moeten passen? Zo ja, hoe hoog zou deze dan moeten zijn? Zo nee, waarom niet?

Nee, mits er zekerheid is dat de totale systeemkosten niet stijgen. De huidige tarieven voor afnemers zijn ook niet gemaximeerd. Er moet een duidelijke verdeling komen tussen invoeding en afname en deze verdeling dient gehanteerd te worden die leidt tot de laagste systeemkosten. Een cap of bandbreedte zou wel ingevoerd kunnen worden als mitigerende maatregel voor het geval de EU-verordening 838/2020 vervalt en dit tot hele grote kostenverschuivingen tussen invoeders en afnemers zou leiden.

b. Is een cap of bandbreedte volgens u verenigbaar met het principe van kostenreflectiviteit? Kunt u uw antwoord toelichten?

Als dit helpt om de totale systeemkosten te verlagen is het verenigbaar met het principe kostenreflectiviteit. Maar wanneer de kosten stijgen, stijgen ze zowel voor afnemers als voor invoeders. Op het moment dat er een cap bestaat voor invoeding zouden de tarieven voor afnemers onevenredig stijgen en dat is niet kostenreflectief.